

Άγιος Νεόφυτος: Εγκώμιο στον άγιο Δημήτριο!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο Μεγαλομάρτυρας και Μυροβλύτης Δημήτριος. (Μανουήλ Πανσέληνος, Πρωτότον, Καρυές Αγίου Όρους).

Τότε λοιπόν ορισμένοι άρχοντες συκοφάντες κατηγορούν το Δημήτριο στο βασιλιά ως αίτιο της σφαγής του Λυαίου. Όταν το άκουσε ο ίδιος, έλεγε πώς δεν ήταν καλός οϊωνός η συνάντησή του με τον άγιο στο στάδιο. Γι' αυτό βράζοντας από το θυμό του εναντίον του μάρτυρα, διατάζει να τον σκοτώσουν με λόγχη, εκεί μέσα στις καμάρες, όπου τον φρουρούσαν, πράγμα που έκαναν αμέσως με πολλή γρηγοράδα οι δήμιοι χωρίς λύπηση στις 26 Οκτωβρίου.

Και το μαρτύριο του αθλητή ήταν σύντομο και χαλαρό, ο ίδιος όμως επιθυμούσε να υποστεί το μαρτύριο όχι μόνο σε σύντομο χρονικό διάστημα, αλλά για πολλές ημέρες και με περίπλοκα βάσανα για την αγάπη του στο Χριστό.

Γι' αυτό και ο καρδιογνώστης Θεός, επειδή δέχτηκε τη στιγμιαία σφαγή ως πολύχρονο μαρτύριο και τη συντομία της ως διαρκέστερο μαρτύριο, τον

στεφάνωσε για την πρόθεσή του και τον εφοδίασε με πολλές θαυματουργικές ικανότητες και ιαματικά χαρίσματα, με αποτέλεσμα η ίδια η κιβωτός του αγίου λειψάνου να αναδίδει συνέχεια το μύρο, σαν πηγή του ζώντος ύδατος, ώστε πιο εύκολα να λιγοστεύει το νερό της πηγής, παρά να λιγοστέψει ποτέ εκείνη η πηγή του μύρου.

Με αυτόν τον τρόπο λοιπόν ο γενναιόδωρος Θεός γνωρίζει να ανταποδίδει τη δόξα σ' όσους τον δοξάζουν.

Και ο Λούπος, ο υπηρέτης του μάρτυρα βλέποντας τη σφαγή του αφέντη του αποκομίζει σημαντικό κέρδος. Αφού πήρε λοιπόν το οράριο του αγίου και το βασιλικό δαχτυλίδι από το χέρι του και τα έβαψε μέσα στο αίμα του αγίου, επιτελούσε με αυτά θεραπείες κάθε νοσήματος και απομάκρυνε τα πονηρά πνεύματα.

Επειδή η φήμη των θαυμάτων εξαπλώθηκε σ' ολόκληρη την περιοχή γύρω από τη Θεσσαλονίκη, έφτασε μέχρι και στο βασιλιά, ο οποίος παθιασμένος από το θυμό διέταξε να σκοτώσουν και το Λούπο, τον οποίο σκότωσαν στο λεγόμενο δημαρχείο της πόλης της Θεσσαλονίκης.

Το καλλίνικο και πανάγιο λείψανο του αγίου Δημητρίου βρισκόταν περιφρονημένο από φόβο στο βασιλιά και τους διώχτες. Τη νύχτα όμως, το έκλεψαν ορισμένοι πιστοί άνθρωποι και το έκρυσαν στο χώμα, όσο μπορούσαν.

Επειδή όμως δεν μπορεί να κρυφτεί μια πόλη, που βρίσκεται στην κορφή του βουνού, ούτε αυτό το άφησε να κρυφτεί η πηγή των θαυμάτων, αλλά έγινε ξακουστός σ' ολόκληρη τη Μακεδονία και τη Θεσσαλία ο άγιος με τα θαύματά του δηλαδή, με τα οποία νικήθηκαν οι αυθάδειες της μανίας των ειδώλων και λαμπρύνονταν τα δόγματα της άμεμπτης πίστης των χριστιανών.

Απόσπασμα από το βιβλίο, "Άγιος Δημήτριος, Εγκωμιαστικοί λόγοι επιφανών Βυζαντινών λογίων, εκδόσει Ζήτρος.